



**Questiones spiritualis [con]iuiuij delicias preferentes,
super euangelijs tam de te[m]pore [quam] de sanctis**

Johannes <de Turrecremata>

Lyon, 18. Jan. 1509

In festo sancti petri martyris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70506](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70506)

In festo sancti petri martyris:

mittitur salus cōmunitatis. Si autem membrū sit sanum. tunc est secūda conclusio. q̄ regulariter nō est licitum alicui seipsum mutilare. Et hoc probatur sic. Primo. quia homo naturaliter amat seipsum ⁊ per consequens omnia que sunt de integritate ipsius. ⁊ ideo mutilare seipsum est contra caritatem quam quilibet tenetur habere ad seipsum. Secundo sic. homo similiter est pars cōmunitatis. ergo inferre sibi nocentū per mutilationē est agere contra cōmune bonū. Tertio. deus est institutor nature instituēdo mēbra eius. ⁊ ideo mutilans seipsum agit contra deum. Tertia conclusio. q̄ in casu licitum est. videlicet ex precepto dei occulto. qd̄ dicitur instinctus spiritus sancti. P̄ter conclusio. quia deus est auctor nature ⁊ dñs vite ⁊ mortis humane. et per consequens omnium membrorum. ⁊ ideo si precipit homini sibi auferre vitam vel membrum aliquod. nō solum licitū sed etiā debitū est hoc fieri. Et hoc modo dicit sanctus thomas. in. ii. q. cxxxv. arti. ii. ad. ii. q̄ credibile est q̄ beatus marcus hoc q̄ digiti sibi amputavit ex instinctu spiritus sancti fecit sine quo non licet alicui sibi manus inſcere. Hoc idem sanctus thomas ponit in. ii. q. cxxii. ar. v. (ad. ii. de sanſone dicens q̄ sicut) dicit augustinus. s. de civ. dei. q̄ non sanſon aliter excusat q̄ seipsum

cuꝝ hostibꝝ ruina domꝝ oppressit nisi quia latenter spūsanctꝝ hoc iusserat. qui per illum miracula faciebat. Et eandē rationē assignat de quibusdā sanctis feminis que tempore persecutionis seipsas occiderūt. de quibus ecclesia memoriā facit. Ad rationes in contrariū. Ad primas de sctō marco. Et de sanſone p̄ter responsio ex dictis. Ad tertiā respōdetur negādo p̄nam. Et ratio est. q̄ illud assumptū in maior. ut dicit sanctus thomas. ii. q. cxxv. ar. s. ad tertiū. Nō est intelligendum. qm̄ aliter p̄videri nō potest q̄ saluti spūali semp̄ potest aliter subueniri q̄ per membri preſeſionē. q̄ peccatū subiacet voluntati. ⁊ ideo in nullo casu licet membrū abſcindere p̄pter quodcumq̄ peccatū vitandū. Hic dicitur soſtomꝝ exponēs illud Mart. xij. Sunt eunuchi q̄ seipsos caſtraverūt p̄pter regnū celozū. nō dicit in ebroz abſeſione. sed malarum cogitationū interreptione maledictioni est obnoxius. q̄ membrum abſcindit. ⁊ ea que hominū cidarum sunt talis p̄ſumit.



In festo sancti petri martyris de ordine predicatorum est euangelium. Si quis vult post me esse. Mart. xvi. Circa quod potest

In festo sancti petri martyris. Fo. cclij.

sunt disputari sequentes questio-
nes. ¶ Prima. vtrū ad persecutio-
nem eterne beatitudinis sit ne-
cesse abnegare semetipsum et tol-
lere crucem suā et sequi christū.
¶ Secunda. vtrum beatus pe-
trus martyr dicatur triplici au-
reola dotatus.



In primā
q̄stionem qua
queritur. vtrū
ad consecutio-
nem eterne bea-
titudinis sit
necesse abne-
gare semet-
ipsum et tolle-
re crucem suam et sequi christū.
Et videtur q̄ non. ¶ Primo sic.
ad consecutionem vite eterne ne-
cesse homo debet diligere semet-
ipsum. ergo non abnegare. conse-
quentia videtur bona. quia ista
duo videntur esse contraria. ante-
cedens est manifestum. quoniam
si diligere. primū cadat sub pre-
cepto illius diligere debeo sicut
meipsum. ergo sub precepto ca-
dit. vt quis seipsum ex caritate di-
ligat. ¶ Secundo sic. dicitur ad
Ephē. v. Nemo vnq̄ carnem suā
odio habuit. nam homo natura-
liter diligit vitam suā corporale
ergo ad persecutionem eterne vite
nō est necessariū abnegare seipsum.
¶ Tertio sic. matth. xj. sz. Jugū
meū suauē est et onus meū leue. sz
hoc nō videt stare cū hoc q̄ oportet
sumere crucē ad persecutiōnem

vite eterne. ¶ In oppositū est etiam
gelū presens. ¶ Rūdeo dicēdū
q̄ vera est sentētia dñi. Tria enī
sunt vt dicit Chryso. ad eundem
post xpm. Primū est abnegatio
suis p̄p̄i? sin partē sensibile. i. volu-
ptatū carnaliū et tpaliū abnega-
tio. Scdm est crucis susceptio.
Tertiū est imitatio. Primū no-
tatur. cū dicit. Si quis vult post
me venire abneget semetipsum.
Et dicit Chryso. q̄ loquitur p̄ su-
militudinē. vt si haberes filiū et
videres eū male tractari. si non
curares tu. abnegares. sic si vis
sequi passionem dñi oportet q̄ ab-
neges te. i. p̄ nihilo reputes. ps.
Factus sicut homo nō audiēs
et non habēs in ore suo redargu-
tiones. Scdm est ibi. et tollat cru-
cem suā. i. parat⁹ sit in animo pa-
ti crucem siue mori morte acer-
bissima et turpissima p̄pter xpm.
vt ipse p̄ se fecit. sm̄ illud Sap.
ij. Morte turpissima condemne-
mus eum. Unde homo debet es-
se paratus pati quancūq̄ mor-
tem propter deum. Tertiū tangi-
tur ibi. Et sequar me. Et ad hoc
xps rationē inducēs subdit. Qui
enim voluerit animā suā saluam
facere perdet eam. Hoc autē po-
test dupliciter itelligi. Perdere
enim potest habere duplicē signi-
ficationē. Vno modo idē est qd
amittere. et in isto sensu. perdet
eam. Subintelligendum est. in
alia vita. quasi diceret. Qui vo-
luerit animam suam saluam fa-
cere. i. delicijs et voluptatib⁹ oc-
curre.

In festo sancti petri mar tyris.

cupare in hac vita, qz hoc est vi-
tam suam saluare fm opinionez
carnalium, et talis perdet eam in
alia vita, qz obligit eam ad pe-
nam inferni. Alio modo perdere
idem est quod destruere, et tuc cu
dr. Perdet eam, subintelligitur
in hac vita. Et est sensus. Qui vo-
luerit animam suam saluam fa-
cere optum ad meritum vite eter-
ne ipse perdet eaz, i. destruet cor-
pus laboribz et passionibus expo-
nendo ex quibus sequitur sepa-
ratio anime a corpore, et hoc est
animam perdere, fm estimatio-
nem falsam carnaliu, licet sit sal-
uare eam fm veritatem. Et fm
hunc vltimum sensum, sequitur.
Qui autem perdiderit animam
suam propter me, i. propter deuz
mortez sustinendo, ipse inueniet
eam in beatitudine deo fruendo.
¶ Ad ratios in oppositu. ¶ Ad
primam rñdetur negado conse-
quentia, qz abnegare seipsuz fm
exteriorem siue sensibile natura
non obrẽperado in his que repu-
gnant rationi, nõ est contrariu ei
qd est diligere seipsum vt est pre-
ceptum, qz intelligit fm naturaz
rationalẽ, vt scz homo velit sibi
bona que pertinent ad perfectio-
nem rationis, amare aut seipsu
fm naturam sensibile sibi obtem-
perado nõ est vere amare seipsu
ex caritate. Propter qd diligere
seipsum fm naturam exteriorez
in his que repugnant rationi est
vituperabile. vii. ij. Thimoth. ij.
dr qz in nouissimis diebus insta-

bunt tempora periculosa, et erũt
homines amantes seipsos. Sed
in his in quibz natura exterior in-
teriori concordat est landabile.
¶ In hoc est abnegare semetipsu
i. affectum humanum non sequi
sz refrenare et subingare ratioi.
¶ Ad scdam rñdet. negando con-
sequentiam. Et ratio est, qz nõ di-
cimus qz ad consecutionem vite
eterne debeamus nos interfice-
re vt destruamus naturam, qz ne-
mo carnẽ suam odio habuit, ad
Eph. v. sed abnegemus nos, scz
sensibilem naturaz in his que re-
pugnant et contrariantur ratioi
vel que retardant nos a conse-
cutione bonorum spiritualium res-
frenemus et humiliemus ratio-
ni, sicut dicit apostolus. i. Cor. ix.
Castigo corpus meum et in serui-
tutem redigo etc. ¶ Ad tertiã rñ-
detur, negando consequentiam.
Et ratio est, qz lex xpi dicitur in-
gum suauẽ et onus leue diligen-
tibus, quia vt dicit augustinus,
Amor omnia leuia facit, et ama-
ti nihil est difficile, nec hoc repu-
gnat ei qz homo animo sit para-
tus suscipere mortem ppter xpi
si fuerit expediens. Vel crux du-
citur sibi mortificatio carnis, de
qua apostolus ad Galath. v. Qui
autem christi sunt, id est, qui spi-
ritus dei habent carnem suã cru-
ciferunt cum vicijs et concupi-
scentijs siue passionibus quibus
anima inclinatur ad peccanduz
et quia tales ad hec opera moue-
tur ex deuotione ad christuz cru-

In festo ap[osto]lor[um] philippi et iacobi. fo. ccv.

clifigum ideo signanter dicit apo-
stolus. crucifixerunt. i. xpo cru-
cifixo se conformauerunt. affli-
gendo carnem sua[m]. Un[de] ad Gal.
ii. dicit apostolus. Ut deo uiuaz
christo confixus sum cruci.



D secundam

q[uest]ione[m] q[uod] bea-
tus petr[us] mar-
tyr[us] d[icitur] triplici
aureola dotat[us]
q[uia] virgo. q[uia] pre-
dicato[r] siue do-

cto[r] q[uia] martyr. Queritur. vtrum
ille tres aureole in beato petro
martyre fuerunt equales. Et vi-
detur q[uod] non. q[uia] aureola virgini-
tatis videt esse maior iter alias.
Dicit enim cyprianus de virgini-
bus loquens q[uod] illustrior sit portio
gregis christi. ¶ Scdo. alijs vi-
detur q[uod] aureola martyrii sit ma-
ior. et hoc dicit beda. ¶ R[ati]o deo
dicend[um]. q[uod] tres aureole in bea-
to petro non fuerunt equales et q[uod]
simpliciter loquendo aureola de-
bita q[uia] martyr excellētior est ce-
teris. Pro quo notādū iuxta san-
ctū tho. in. iij. (di. xliij. q. v. ar. v.
q. ij.) q[uod] p[re]minentia aureole ad
aureolā dupliciter potest attēdi.
Primo ex parte pugne vt dicat[ur]
aureola potior q[uam] fortiori pugne
debet. et per hunc modū aureola
martyrii alijs aureolis supemi-
net (quodāmodo. et aureola vir-
ginum alio modo. Pugna enim
martyrii) est fortior s[ecundum] seipsas
et vehement[er] affligens s[ed] pugna

carnis est periculoso[r] inq[ui]tū est
diuturnio[r] et magis nobis immi-
net e vicino. et sic supeminet quo-
dammodo aureola virginū. Se-
cūdo ex parte eorū de quibus est
pugna. et sic aureola doctorū in-
ter omnes est potio[r]. q[uia] h[uius]m[od]i pu-
gna versatur circa opera intelli-
gibilia. alie v[er]o pugne circa sen-
sibiles passiones. Eminentia autē
que attēditur ex parte pugne est
aureolis familiario[r]. q[uia] aureola
s[ecundum] p[ro]p[ri]am rationem respicit vi-
cto[ri]am et pugna[m]. difficultas etiā
que attēditur ex parte ipsius pu-
gne est potio[r] q[uam] illa que attēdit[ur]
ex parte nostri inq[ui]tū est nobis vi-
cino[r]. et ideo simpliciter loquen-
do aureola martyrii inter oēs est
potio[r]. Et ideo d[icitur]. Matt. v. q[uod] in
octaua beatitudine etc. q[uod] ad mar-
tyres pertinet. scz Beati qui per
secutionem patiūtur. omnes alie
perficiūtur p[ro]pter hoc etiā eccle-
sia in cōnumeratiōe sc[ilicet]o[r]um marty-
res doctorū et virginū p[re]ordī-
nat. s[ed] q[ui]tū ad aliqd nihil. p[ro]hibet
alias aureolas excellētiores eē.
Et per hoc p[ro]p[ter] r[ati]o[n]e[m] ad obiecta.



In festo apo-
stolorum phi-
lippi et iacobi
est euangeliū.
In illo tempo-
re. dixit etc. nō
turbet cor ve-
strū etc. Jobis
xiiij. Circa q[uod]
p[oss]unt disputari